

1. [**PRACOWNIK** *sb m*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne (tak w pracowity)*.

sg *N* pracownik. ◇ *I* pracowniki(e)m. ◇ *pl G* pracownik(o)w. ◇ *A* pracowniki. ◇ *I* pracownikami.
Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Ten, kto wykonuje pracę (o głoszących naukę Chrystusa) : Słyszeliście iż Kościół Boży domem iest wielkim Bogá żywego/ w kthorym iest poştánowionych/ nádanych/ od Bogá wiele dárow/ potrzeb/ wiele prácownikow/ przełożonych/ káždy w swoiey mierze y w swoiey powinności. GilPos 25v; Minifthrowie wyuczeni ná mieyfcu Páńikim/ y przy pánu są prácownikámi. GilPos 49 marg, 9.

*Wyrażenia: »boży pracownik«: bo wiemy iż wynikáią fałszyrze iáko drapieźni Wilcy/ [...] á bład forytuią Antykryftowiki/ kácyrłki/ miecá sie ná wierne Boże prácowniki/ fromocąc/ chydząc [!]
GilPos 28v.*

»pracownik kościelny, w kościele« [szyk zmienny]: Trzy powinności opifuie á wługi Kościelnych prácownikow. GilPos 288v, 289v.

»wierny pracownik«: Tákowymci był Mátheuż święthy iednym zacnym y wiernym prácownikiem w Kościele Bożym GilPos 289v, 28v.

Synonim: robotnik.

Cf SPÓŁPRACOWNIK